

Wrocław, dn. 30.11.2025

Prof. dr hab. n. med. Joanna Bładowska
Kierownik Przedmiotu Diagnostyka Obrazowa
Wydział Medyczny, Politechnika Wrocławska
Kierownik Ośrodka Diagnostyki Obrazowej
4 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką SP ZOZ we Wrocławiu

Ocena dorobku naukowego, działalności dydaktycznej, organizacyjnej oraz osiągnięcia naukowego na temat „Zastosowanie nowoczesnych technik obrazowania dyfuzji wody w jądrowym rezonansie magnetycznym w diagnostyce narządów jamy brzusznej.”

dr n. med. Joanny Podgórskiej

Dr n. med. Joanna Podgórska jest absolwentką I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie z roku 2005. Po ukończeniu stażu podyplomowego rozpoczęła szkolenie specjalizacyjne w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej w II Zakładzie Radiologii Klinicznej, Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, którego efektem było uzyskanie dyplomu EDIR (European Diploma in Radiology) oraz złożenie Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego i uzyskanie tytułu specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej w 2014 roku. Wyrazem aktywności naukowej i dalszego doskonalenia zawodowego było uzyskanie stopnia doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Znaczenie obrazowania ruchomości jelita cienkiego w enterografii rezonansu magnetycznego w ocenie aktywności choroby Leśniowskiego-Crohna u dzieci”, pod kierunkiem Promotora Prof. dr hab. Ryszarda Pachy.

Obecnie dr n. med. Joanna Podgórska pracuje od maja 2015 jako radiolog w Zakładzie Radiologii I, Narodowego Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie - Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie.

Ocena osiągnięć naukowych i cyklu habilitacyjnego

Cykl habilitacyjny zatytułowany „Zastosowanie nowoczesnych technik obrazowania dyfuzji wody w jądrowym rezonansie magnetycznym w diagnostyce narządów jamy brzusznej” składa się z sześciu tematycznie powiązanych publikacji, z lat 2018-2023, o łącznym Impact Factor 5,386 (łącznie liczba punktów MNiSW stanowiących osiągnięcie naukowe: 395). Dr med. Joanna Podgórska jest pierwszym autorem w 3 pracach, natomiast w 2 innych artykułach pełniła funkcję autora korespondencyjnego.

Cykl habilitacyjny stanowi doskonale zaplanowaną, nowatorską, spójną tematycznie rozprawę dotyczącą klinicznego zastosowania dwóch nowych technik dyfuzyjnych, jakimi są IVIM (z ang. Intra-Voxel Incoherent Motion) oraz tzw. obrazowanie kurtozy dyfuzji DKI (ang. Diffusion Kurtosis Imaging).

Należy podkreślić, że obrazowanie dyfuzji wody (ang. Diffusion Weighted Imaging, DWI) w rezonansie magnetycznym (ang. Magnetic Resonance Imaging, MRI) jest bardzo ważną techniką, która ma szerokie zastosowanie kliniczne w różnych dziedzinach, m.in. w diagnostyce ośrodkowego układu nerwowego (OUN) oraz jamy brzusznej i miednicy, odgrywając istotną rolę w diagnostyce różnicowej zmian ogniskowych oraz oceny rozległości i ewentualnego nawrotu zmian nowotworowych. O ile podstawowa sekwencja DWI jest ujęta w protokole badania OUN oraz jamy brzusznej i miednicy, gdzie ma swoje ustalone miejsce i zastosowanie, to nowe techniki dyfuzyjne jak IVIM i DKI nadal nie są powszechnie używane i znane, co potwierdza nowatorski aspekt pracy habilitacyjnej.

W rozprawie habilitacyjnej dr med. Joanna Podgórska wyznaczyła następujące cele:

- 1.Sprawdzenie powtarzalności uzyskiwanych parametrów u zdrowych ochotników.
- 2.Optymalizacja parametrów akwizycji.
- 3.Ocena przydatności metod w ocenie aktywności zmian zapalnych we wrzodziejącym zapaleniu jelita grubego.
- 4.Ocena przydatności metod w różnicowaniu zmian ogniskowych wątroby.

Pierwszy artykuł pt. „Reproducibility of intravoxel incoherent motion of liver on a 3.0T scanner: free-breathing and respiratory-triggered sequences acquired with different numbers of excitations.” został opublikowany w Pol J Radiol w 2018 roku. Celem pracy była optymalizacja parametrów obrazowania IVIM poprzez ocenę powtarzalności wyników sekwencji wykonywanych na swobodnym oddechu (FB) i bramkowanych oddechowo (RT), wykonywanych przy różnej liczbie uśrednień sygnału (NSA, ang. number of signal averages). Grupę badaną stanowiło 20 zdrowych, dorosłych ochotników. Głównym wnioskiem pracy był

wybór parametrów obrazowania IVIM na aparacie MR Magnetom Skyra 3T, oraz wyznaczenie optymalnej sekwencji pod względem czasu trwania i powtarzalności wyników.

Drugi artykuł pt. „Optimal b-values for diffusion kurtosis imaging of the liver and pancreas in MR examinations.” ukazał się w 2019 roku w czasopiśmie *Physica Medica-European Journal of Medical Physics*. Celem tej pracy była optymalizacja sekwencji obrazowania kurtozy dyfuzji pod względem wyboru liczby i wartości b, które zapewniałyby wiarygodne wyniki w jak najkrótszym czasie akwizycji.

Grupę badaną stanowiło 20 zdrowych ochotników, u których przy zastosowaniu aparatu MR 3.0 T Siemens Magnetom Skyra, wykonywano akwizycję DKI przy użyciu siedmiu wartości b ($b = 0, 200, 500, 750, 1000, 1500, 2000 \text{ s/mm}^2$). W pracy wykazano, że akwizycja DKI z 4 wartościami b ($b = 0, 500, 1500 \text{ i } 2000 \text{ s/mm}^2$), w porównaniu do akwizycji DKI z 7 wartościami b, pozwoliła na skrócenie czasu akwizycji o 36%, bez wpływu na obliczone parametry DKI.

Trzecia praca pt. „Intravoxel incoherent motion magnetic resonance imaging: basic principles and clinical applications.” opublikowana w *Pol J Radiol* w 2020 roku jest artykułem poglądowym, którego celem było przedstawienie techniki i podstawowych zastosowań klinicznych obrazowania rezonansu magnetycznego z wykorzystaniem IVIM na podstawie istniejącej literatury. W pracy tej omówiono zastosowania kliniczne IVIM w onkologii i neuroradiologii. Na podstawie dostępnego piśmiennictwa przedstawiono zastosowanie tej sekwencji w obrazowaniu wątroby, trzustki, nerek, prostaty, piersi, głowy i szyi.

W podsumowaniu zaznaczono, że IVIM stanowi zaawansowaną technikę obrazowania przy użyciu DWI, która wykorzystuje niskie wartości b (poniżej 200 s/mm^2) do oceny parametrów perfuzji. W przeciwieństwie do konwencjonalnych metod, które wymagają dożylnego podania środków kontrastowych IVIM umożliwia ocenę zarówno perfuzji, jak i dyfuzji. Obecnie najbardziej obiecującym zastosowaniem IVIM MRI jest diagnostyka onkologiczna.

Kolejna praca pt. „Intravoxel incoherent motion MRI in evaluating inflammatory activity in ulcerative colitis: a pilot study” opublikowana w *Acta Radiologica* w 2021 roku, dotyczy przewlekłej choroby zapalnej, jaką jest wrzodziejące zapalenie jelita grubego (WZJG), której nawrotowy przebieg wymaga częstej oceny aktywności zapalnej. Choć ocena endoskopowa uznawana jest za złoty standard, ma swoje ograniczenia, głównie ze względu na inwazyjny charakter. Praca miała na celu ocenę skuteczności nowych parametrów dyfuzyjnych w ocenie aktywności zapalnej WZJG w odniesieniu do oceny endoskopowej i histopatologicznej.

Grupę badaną stanowili pacjenci z WZJG, którzy mieli wykonane badanie endoskopowe jelita grubego w celu oceny zaostření lub monitorowania choroby, u których dodatkowo wykonano obrazowanie MRI IVIM 0-6 dni (średnio 2 dni) po kolonoskopii. Parametry IVIM porównano z danymi endoskopowymi i histopatologicznymi. Wykryto istotne różnice dla umiarkowanego i ciężkiego zapalenia w porównaniu z chorobą mniej aktywną lub brakiem aktywności. W pracy tej wykazano, że udział perfuzji uzyskany z IVIM odzwierciedlał wyniki mikroskopowe, w związku z czym może stanowić przyszłe narzędzie do oceny aktywności zapalnej.

Celem piątej pracy pt. „Perfusion-Diffusion Ratio: A New IVIM Approach in Differentiating Solid Benign and Malignant Primary Lesions of the Liver” opublikowanej w BioMed Research International w 2022 roku, było przedstawienie nowego parametru, PDR, oraz zbadanie jego potencjalnych zalet w porównaniu ze standardowymi parametrami IVIM i ADC w kontekście różnicowania pierwotnych zmian łagodnych i złośliwych wątroby. Parametr PDR określa stosunek perfuzji do dyfuzji (ang. Perfusion-Diffusion Ratio, PDR) i zawiera informacje z obu procesów IVIM i dyfuzji.

W badaniu wzięło udział 83 pacjentów skierowanych na MRI wątroby z powodu podejrzenia guza wątroby. Oprócz standardowego badania wątroby do protokołu MRI dodano akwizycję DWI-IVIM przy użyciu prototypowej sekwencji. Łącznie przeanalizowano 90 zmian ogniskowych. Otrzymano 31 zmian łagodnych, w tym 9 przypadków ogniskowego rozrostu guzkowego (ang. Focal nodular hyperplasia, FNH), 4 guzki regeneracyjne oraz 18 naczynek.

Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że w przypadku różnicowania zmian łagodnych i złośliwych wątroby parametry IVIM związane z perfuzją (f i D^*), analizowane oddzielnie, nie wykazały istotnych różnic. Zaproponowany parametr PDR, który łączy oba zjawiska, czyli perfuzję IVIM i dyfuzję molekularną, okazał się skuteczny. Jego zastosowanie wymaga sprawdzenia w innych okolicach anatomicznych i sytuacjach klinicznych.

Ostatnia praca z cyklu pt. „Application of diffusion kurtosis imaging in differential diagnosis of focal liver lesions.” Pol J Radiol opublikowana w 2023 roku, dotyczyła zastosowania obrazowania kurtozy dyfuzji DKI w diagnostyce zmian ogniskowych wątroby, której celem była ocena, czy DKI może mieć przewagę nad techniką DWI w różnicowaniu zmian łagodnych i złośliwych wątroby. Badanie miało charakter prospektywny. Grupa badana składała się z 83 pacjentów skierowanych kolejno na MRI wątroby z powodu podejrzenia guza wątroby. W obrębie badanej grupy stwierdzono łącznie 95 zmian ogniskowych wątroby, z czego 31 zdiagnozowano jako łagodne (9 FNH, 4 guzki regeneracyjne i 18 naczynek), podczas gdy 59 zmian miało charakter złośliwy (11 CCC, 10 HCC i 38 przerzutów).

Uzyskano istotne statystycznie różnice pomiędzy zmianami łagodnymi a złośliwymi dla wszystkich parametrów DKI i ADC. Analiza krzywych ROC wykazała, że dla parametru DK, AUC wynosiło 0.74, podczas gdy dla parametrów K, ADC0-2000 i ADC0-500-750 wyniosło odpowiednio 0.77, 0.77 i 0.75. Najwyższą czułość (0.91) uzyskano dla parametru ADC obliczonego na podstawie siedmiu wartości b (0-2000 s/mm²). Najwyższą swoistość (0.65) uzyskano dla parametru K, z najwyższą dokładnością wynoszącą 0.80. Wyniki pracy wskazują, że DKI pozwala uzyskać wyniki statystycznie porównywalne z uzyskiwanymi za pomocą techniki DWI.

Podsumowując, cykl habilitacyjny składający się z 6 prac, w tym 5 oryginalnych, stanowi nowatorski, spójny tematycznie i doskonale przeanalizowany materiał badawczy, będący zwieńczeniem sześciolletnich badań prowadzonych w Zakładzie Radiologii I, Narodowego Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie - Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie.

Dokonana została optymalizacja akwizycji nowych parametrów dyfuzji związanych z IVIM i DKI, ponadto wykazano wartość zastosowania tych parametrów w diagnostyce różnicowej zmian ogniskowych w wątrobie oraz ocenie aktywności zmian zapalnych. Należy podkreślić jeszcze raz aspekt nowatorski rozprawy habilitacyjnej m.in. w postaci propozycji nowego parametru PDR, który łączy w sobie obrazowanie DWI i IVIM. Wyniki badań dr med. Joanny Podgórskiej mają także istotny wymiar praktyczny, potwierdzając zastosowanie nowych technik dyfuzyjnych jak IVIM i DKI w diagnostyce obrazowej jamy brzusznej i miednicy, ze szczególnym uwzględnieniem diagnostyki różnicowej zmian ogniskowych w wątrobie oraz ocenie aktywności zapalnej zmian w przebiegu wrzodziejącego zapalenia jelita grubego. Powyższe aspekty w pełni potwierdzają dojrzałość naukową dr med. Joanny Podgórskiej, w tym gotowość do prowadzenia samodzielnych projektów naukowych i pracy w zespole.

Ocena dorobku naukowego

Zgodnie z analizą bibliometryczną całkowity dorobek naukowy dr med. Joanny Podgórskiej stanowi 19 pełnotekstowych oryginalnych prac naukowych, 12 prac poglądowych, 8 opisów przypadków, 11 rozdziałów w książkach, 3 streszczeń przedstawianych na zjazdach międzynarodowych i 9 na krajowych zjazdach i kongresach towarzystw naukowych. Łączna punktacja za publikacje podlegające ocenie Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów: **IF=91.139**, **MNiSW=2772**. Uzupełnieniem dorobku są publikacje w badaniach wieloośrodkowych z punktacją IF=19.7.

Liczba cytowań (bez autocytowań) publikacji według Web of Science wynosi: 259 (240), indeks Hirscha 10.

Poza pracami ujętymi w cyklu habilitacyjnym, dr med. Joanna Podgórska jest autorem prac z zakresu diagnostyki raka wątrobowokomórkowego. Ponadto mając bogate doświadczenie w diagnostyce zmian ogniskowych w wątrobie, które nabyła zarówno we współpracy z Kliniką Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, jak i pracując w Narodowym Instytucie Onkologii, jest współautorem kilku publikacji poglądowych, opisów serii rzadkich guzów i opisu przypadku z zakresu diagnostyki zmian ogniskowych w wątrobie. Prace te stanowią bogate źródło wiedzy na temat przedstawionych zmian jak również zdjęć radiologicznych przypadków z własnego materiału.

W wyniku współpracy polegającej na prowadzeniu posiedzeń klinicznych i konsultacji pacjentów leczonych w Klinice Chorób Wewnętrznych i Endokrynologii WUM oraz współpracy polegającej na konsultacjach z Kliniką Diabetologii i Chorób Wewnętrznych WUM, Kliniką Gastroenterologii Onkologicznej NIO-PIB i Kliniką Nowotworów Układu Moczowego NIO-PIB, opublikowanych zostało kilka opisów przypadków.

Ponadto w swoim dorobku dr med. Joanna Podgórska ma prace z zakresu optymalizacji tomografii komputerowej oraz publikacje dotyczące SARS-Cov-2. Okres pandemii SARS-CoV-2 przyniósł konieczność stworzenia krajowych zaleceń dotyczących postępowania z zakażonymi pacjentami w zakładach radiologii. Dr med. Joanna Podgórska uczestniczyła w tworzeniu tych zaleceń, czego efektem były dwie publikacje; pierwsze zalecenia powstały na początku pandemii w 2020 roku, a ich druga, zrewidowana wersja w 2022 roku.

Na szczególną uwagę zasługuje udział w badaniach wieloośrodkowych – LI-RADS Individual Patient Data Meta-Analysis. Wyniki prac dr med. Joanny Podgórskiej nad LI-RADS zyskały zainteresowanie innych badaczy, w tym twórców tego systemu. W związku z tym została zaproszona do wzięcia udziału w międzynarodowym projekcie Individual Patient Data Meta-Analysis, prowadzonym przez grupę badaczy z Uniwersytetu w Ottawie.

LI-RADS (Liver Imaging Reporting and Data System) to system klasyfikacji stosowany w diagnostyce obrazowej wątroby, który ma na celu standaryzację oceny i opisu zmian ogniskowych w wątrobie w sytuacjach wysokiego ryzyka wystąpienia raka wątrobowokomórkowego. Udział dr med. Joanny Podgórskiej w projekcie polegał na ponownym przeanalizowaniu badanych wcześniej grup pacjentów, zebraniu szczegółowych danych klinicznych oraz skategoryzowaniu zmian wg LI-RADS z uwzględnieniem wszystkich cech (głównych i dodatkowych) systemu klasyfikacji oraz na czynnym uczestnictwie w tworzeniu

kolejnych protokołów badań i edycji manuskryptów. Otrzymane wielośrodkowe dane pozwoliły na przeprowadzenie kilku analiz. Pierwszym krokiem było przeprowadzenie systematycznego przeglądu i meta-analizy danych pacjentów w celu ustalenia prawdopodobieństwa HCC dla każdej głównej cechy LI-RADS przy użyciu TK i MRI oraz ultrasonografii z kontrastem (CEUS) u pacjentów z wysokim ryzykiem HCC. Wyniki projektu zostały ogłoszone w publikacji, która ukazała się w 2022 roku w prestiżowym czasopiśmie Radiology.

W związku z rewizją klasyfikacji LI-RADS (revised LI-RADS, rLI-RADS), prowadzącą do jej uproszczenia, kolejnym krokiem przedstawionym w następnej pracy, również opublikowanej w czasopiśmie Radiology, było porównanie możliwości diagnostycznych rLI-RADS względem LI-RADS v. 2018, szczególnie w zakresie kategorii LR 5, która pozwala na rozpoznanie HCC. LI-RADS oprócz cech głównych wyróżnia cechy dodatkowe, które pogrupowane są na trzy kategorie: „sprzyjający złośliwości”, „sprzyjające HCC” i „sprzyjające łagodnemu charakterowi”. Kolejna praca, która ponownie ukazała się w czasopiśmie Radiology, skupiała się na analizie poszczególnych cech dodatkowych.

Następnie w związku z propozycją kolejnej modyfikacji LI-RADS (mLI-RADS), następna praca została poświęcona jej walidacji i została opublikowana w Journal of Magnetic Resonance Imaging w 2024 roku.

Kontynuacje tych badań stanowią jeszcze kolejne dwa artykuły, które ukazały się w roku 2024 w Abdominal Radiology oraz Can Assoc Radiol J. Należy podkreślić, że projekt LI-RADS Individual Patient Data Meta-Analysis nadal trwa, planowane są dalsze prace.

Ponadto dr med. Joanna Podgórska jest badaczem w badaniu naukowym realizowanym w ramach międzynarodowego projektu pt.: „THERANOSTIC EXOSOMES IN PERSONALIZED CANCER NANOMEDICINE (akronim: TEPCAN)”. Projekt otrzymał dofinansowanie w III edycji Funduszy Norweskich i Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) na lata 2014-2021/POLNOR 2019. Liderem projektu TEPCAN jest Warszawski Uniwersytet Medyczny, a koordynatorem projektu jest prof. dr hab. Ireneusz P. Grudziński, Kierownik Katedry i Zakładu Toksykologii Stosowanej Wydziału Farmaceutycznego.

Podsumowując, dorobek naukowy dr med. Joanny Podgórskiej jest imponujący, zwłaszcza w zakresie współpracy międzynarodowej i wyraźnie podkreśla pozycję dr med. Joanny Podgórskiej jako uznanego i cenionego eksperta w zakresie diagnostyki obrazowej zmian w wątrobie zarówno w Polsce, jak i w Europie.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr med. Joanna Podgórska w latach 2007-2024 w II Zakładzie Radiologii Klinicznej Warszawskiego Uniwersytetu medycznego prowadziła zajęcia ze studentami I Wydziału Lekarskiego medycyny i elektroradiologii oraz była koordynatorem zajęć z elektroradiologii. W tych latach była też opiekunem dwóch prac licencjackich i promotorem pięciu prac magisterskich obronionych w I Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Jest także recenzentem prac magisterskich na kierunku elektroradiologicznym w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym.

Dr med. Joanna Podgórska prowadzi również szeroką działalność dydaktyczną wśród lekarzy. Jest kierownikiem specjalizacji pięciu lekarzy radiologów. Ponadto jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim pt. „Porównanie i analiza metod wyznaczania parametrów badania wykonanego techniką IVIM (Intra-Voxel Incoherent Motion Diffusion-Weighted)” mgr. Katarzyny Pasicz z Zakładu Fizyki Medycznej NIO-PIB. Praca została obroniona 06.05.2021.

Od 2016 roku prowadzi liczne wykłady na kursach specjalizacyjnych prowadzonych przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego w Warszawie.

W 2024 roku została zaproszona do układania pytań do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego z zakresu obrazowania narządów jamy brzusznej. Ponadto Pani Doktor brała udział w licznych szkoleniach, m.in. w ramach Szkoły Rezonansu Magnetycznego, na Warsztatach Tomografii Komputerowej i Rezonansu Magnetycznego „Imagenalia”, ponadto organizowanych przez Entomografę i wielu innych.

Dr med. Joanna Podgórska wykazuje imponującą aktywność w towarzystwach naukowych. Od roku 2014 jest członkiem Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego (PLTR), co więcej w latach 2016 - 2019 pełniła funkcję Sekretarza Sekcji Radiologii Gastroenterologicznej, w latach 2019 - 2023 pełniła funkcję Sekretarza Zarządu Głównego, w latach 2019 - 2023 pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego Sekcji Radiologii Gastroenterologicznej, a w 2023 roku była delegatem na Walne Zgromadzenie Delegatów PLTR. Od 2023 r. pełni funkcję Przewodniczącej Sekcji Radiologii Gastroenterologicznej. Ponadto bierze regularny udział w posiedzeniach Mazowieckiego Oddziału PLTR, prowadziła wielokrotnie wykłady szkoleniowe w czasie tych posiedzeń. Od 2012 roku jest stałym wykładowcą w edycji „Jama brzuszna” konferencji „Szkoła Radiologii” organizowanej cyklicznie przez Polskie Lekarskie Towarzystwo Radiologiczne. W 2024 roku była kierownikiem kolejnej edycji Szkoły Radiologii. Od 2014 roku jest stałym wykładowcą portalu

Eduradiologia Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego. Wielokrotnie brała udział w konferencjach Towarzystwa, w czasie których prezentowała doniesienia w sesjach naukowych, była zapraszana do wygłoszenia wykładów i była moderatorem sesji w czasie tych spotkań.

Jeszcze większy podziw i uznanie budzi działalność dr med. Joanny Podgórskiej na arenie międzynarodowej, co istotnie podkreśla rolę dr Podgórskiej jako cenionego eksperta w zakresie diagnostyki obrazowej jamy brzusznej nie tylko w Polsce, ale i w Europie. Od 2020 roku jest aktywnym członkiem Europejskiego Towarzystwa Radiologicznego (ang. European Society of Radiology, ESR). Od 2022 roku pełni funkcję członka podkomitetu radiologii przewodu pokarmowego (ang. 'GI Tract scientific subcommittee) oraz funkcję członka komitetu edukacji (ang. ESR Education Committee). Niemal co roku bierze udział w konferencjach towarzystwa, w czasie których prezentowała doniesienia w sesjach naukowych, była zaproszona do wygłoszenia wykładów oraz była moderatorem sesji naukowej (podczas ECR 2017, 2018, 2019, 2022, 2024).

Od roku 2016 jest także aktywnym członkiem Europejskiego Towarzystwa Radiologii Gastroenterologicznej i Brzusznej, (European Society of Gastrointestinal and Abdominal Radiology, ESGAR), a w 2020 roku została włączona do grona tzw. 'Fellows' towarzystwa. Ponadto od 2023 roku pełni funkcję członka komitetu członkowskiego ESGAR. W ramach działalności Towarzystwa w 2018 roku współorganizowała warsztaty obrazowania wątroby (ang. ESGAR Liver Imaging Workshop in Warsaw), w ramach których wygłosiła dwa wykłady i poprowadziła warsztaty. W 2024 roku była wykładowcą i poprowadziła warsztaty w czasie tego samego kursu organizowanego w Klużu-Napoce, w Rumunii.

Niemal co roku Pani dr Podgórska uczestniczy w konferencjach Towarzystwa, w czasie których bierze czynny udział zarówno w sesjach naukowych, jak i szkoleniowych.

Należy również zauważyć, że dr med. Joanna Podgórska odbyła liczne szkolenia, staże i kursy zagraniczne, m.in. w Londynie, Paryżu, Kanadzie oraz wiele innych.

Ponadto dr med. Joanna Podgórska uczestniczyła w tworzeniu polskich wytycznych postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w raku wątrobowokomórkowym, co jest wyrazem uznania dla Jej bogatego doświadczenia klinicznego i badawczego w zakresie raka wątrobowokomórkowego.

Dodatkowo ze względu na wieloletnią współpracę z Kliniką chorób wewnętrznych i endokrynologii WUM i bogate doświadczenie kliniczne w zakresie diagnostyki guzów nadnerczy, została zaproszona do współtworzenia omówienia europejskich wytycznych

(European Society of Endocrinology i European Network for the Study of Adrenal Tumors 2023), które zostały opublikowane w Medycynie Praktycznej w grudniu 2024 roku.

W latach 2022-2024 była koordynatorem pracowni tomografii komputerowej UCK WUM.

Dr med. Joanna Podgórska jest recenzentem w następujących czasopismach: Medical Science Monitor, Journal of HCC, Quantitative Imaging in Medicine and Surgery oraz Acta Radiologica.

Podsumowując, dr med. Joanna Podgórska jest niezwykle aktywnym i cenionym wykładowcą, zarówno w Polsce jak i Europie, aktywnie uczestniczy w pracach towarzystw naukowych, w tym towarzystw europejskich, co potwierdza uznanie Jej wiedzy i doświadczenia jako eksperta w diagnostyce obrazowej jamy brzusznej w Polsce i Europie, a szeroka działalność na arenie międzynarodowej zasługuje na szczególne podkreślenie i kwalifikuje się już do dorobku zasługującego na tytuł profesora.

Wniosek końcowy

Pani dr med. Joanna Podgórska jest niezwykle aktywnym naukowcem i dydaktykiem. Jestem pod wrażeniem Jej działalności i uznania na arenie międzynarodowej. Należy pokreślić, że badania dr med. Joanny Podgórskiej mają charakter nowatorski, a także istotną wartość praktyczną w codziennej pracy klinicznej. Osiągnięcia Pani dr Joanny Podgórskiej w pełni potwierdzają, że jest dojrzałym naukowcem, gotowym do prowadzenia samodzielnych projektów oraz kierowania pracą własnego zespołu badawczego. W mojej ocenie całokształt dorobku naukowego, w tym cyklu habilitacyjnego oraz działalność dydaktyczno-organizacyjną w pełni spełniają warunki nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

W związku z powyższym mam zaszczyt przedstawić Radzie Naukowej Narodowego Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie - Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie wniosek o dopuszczenie Pani dr med. Joanny Podgórskiej do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Z wyrazami szacunku,

Prof. dr hab. n. med. Joanna Bładowska

KIEROWNIK
Ośrodka Diagnostyki Obrazowej
4 Wojskowego Szpitala Klinicznego
z Polikliniką SPZOZ we Wrocławiu
Bładowska
prof. dr hab. n. med. Joanna Bładowska